

UZASADNIENIE

E. B. został oskarżony o to, że w dniu 4 października 2015 roku około godziny 12: 55 w miejscowości Z., pow. O., woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości - 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do dnia 6 marca 2018 roku, orzeczonego w związku ze skazaniem go prawomocnym wyrokiem w sprawie II K 111/15 przez Sąd Rejonowy w Opocznie,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 04 października 2016 roku w sprawie II K 528/15 uznał oskarżonego E. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu na podstawie art. 178a § 4 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat;

- na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

- na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

- na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

- na podstawie 43a § 2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

- zasądził od oskarżonego 378 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu, zwolnił go od uiszczenia opłaty.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Apelacja została wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 kpk i zarzuciła wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego – art. 69 § 1 i 4 kk – polegająca na orzeczeniu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, podczas gdy tego rodzaju rozstrzygnięcie możliwe jest jedynie w sytuacji, kiedy sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, tymczasem oskarżony w dacie czynu był już dwukrotnie skazany na kary pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z jego treści rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, a w konsekwencji powyższego również rozstrzygnięć dotyczących obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz oddania oskarżonego pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim zakresie, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

W niniejszej sprawie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy odpowiadają zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu. Sąd ten przyjął, że oskarżony w dniu 04 października 2015 roku w miejscowości Z. kierował samochodem osobowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Powyższe wywiódł z dowodów osobowych oraz wyników

badania poziomu alkoholu w wydychanym powietrzu, jakim został poddany oskarżony w tymże dniu, przy użyciu urządzenia elektronicznego typu A..

Oskarżony nie kwestionował prawidłowości przeprowadzonego badania, przyznał się na etapie postępowania przygotowawczego do popełnienia zarzucanego mu wówczas przestępstwa. Późniejsze kwestionowanie przyznanych przez oskarżonego faktów należy ocenić jako dowolne.

Przechodząc do zarzutu podnoszonego przez apelującego, wskazać należy, iż jest on słuszny. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zgodnie z treścią art. 69 § 1 kk może zostać orzeczona jedynie wówczas, gdy sprawca w chwili popełnienia czynu nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Tymczasem oskarżony w dacie popełnienia czynu w przedmiotowej sprawie był prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności – vide k. 6. Brak było zatem podstaw do zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu Okręgowego bezwzględna kara pozbawienia wolności byłaby jednak nazbyt surową reakcją karną dla oskarżonego. Zauważyć należy, iż czyn popełniony przez oskarżonego nie stwarzał istotnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Z ustaleń Sądu I instancji wynika, iż oskarżony w związku z naprawą pojazdu przemieścił się nim z własnego podwórka na znajdującą się naprzeciwko posesję rodziców, a więc przejechał tylko przez jezdnię w poprzek. Zdarzenie miało miejsce w warunkach wiejskich, rano w niedzielę, a więc w czasie kiedy ruch pojazdów jest nieliczny, stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego stwierdzony na poziomie 0,46 mg/l nie przekraczał znacząco normy, o której mowa w art.115§16 kk.

Dopiero na etapie postępowania odwoławczego przesłuchany uzupełniająco świadek D. T. wprowadził dodatkową okoliczność, iż widział oskarżonego w godzinach południowych poruszającego się samochodem w odległości maksymalnie do kilometra od domu. W tej sytuacji stwierdzić należy, że czyn oskarżonego nie cechuje się aż tak znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Sąd Okręgowy uznał za konieczną zmianę wyroku i wymiarzenie na podstawie art. 37 a kk w miejsce kary pozbawienia wolności kary łagodniejszego rodzaju, to jest kary grzywny, przy jednoczesnej eliminacji rozstrzygnięć zawartych w punktach 2, 3 i 4 wyroku. Kara 300 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 złotych będzie odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia, a jednocześnie będzie stanowić odpowiednią dolegliwość dla oskarżonego.

Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego w zakresie wymiaru orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Dożywotnie wykluczenie wyżej wymienionego spośród osób poruszających się po drogach publicznych stanowiłoby dla niego zdecydowanie nadmierną dolegliwością.

W ocenie Sądu Okręgowego adekwatnym do stopnia społecznej szkodliwości inkryminowanego czynu oraz stopnia zawinienia, stosownie do treści art.42§2 kk, będzie zakaz prowadzenia pojazdów w rozmiarze 8 lat. Taki wymiar zakazu uwzględni wszystkie okoliczności związane z popełnieniem czynu, jak również okoliczności związane z osobą oskarżonego, a tym samym spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Będzie przy tym stanowił dla oskarżonego wymierną i odczuwalną dolegliwość wpływającą na zmianę jego postawy i skłaniającą go do przestrzegania w przyszłości społecznie akceptowanych norm zachowania.

Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym oraz od opłaty za obie instancje, co uzasadnia sytuacja materialna podesądneho.